

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Antiquae Lectionis Tomus ...

In Qvo Plvra Qvam XX. Antiqua monumenta, nunquam edita

Canisius, Heinrich

Ingolstadii, 1602

Caput 9.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64160](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64160)

uentiq; sunt Vvandalī consolentis Gothi eodem tempore legati defrauiunt, partem etiam Lusitaniæ deprædantibus Richimundo cum Syveuis ad Imperatorem transeunte. Durissimus extra solitum hoc eodem anno imber hyemæ & æstatis, autūniq; fructuū mutatione diffūditur.

quæritur
Wandali con-
solentes Go-
thos eodem
tempore ho-
stes liq; que
defrauiunt.

Temporibus Imperatoris Honorij regnum Gothorū post captam Romam bifaria diuisione partitur; & qui in Italia cōsederunt, ditioni imperij se tradūt: reliqui Aquitania prouincia, ciuitate Tolosa eligentes sedem, Regem eligunt Araulsum; postea, vt supra gesta cōfirmant, à Gothis regnatum est; in his vero qui in Italia cōsidentes, Romano pertinebāt imperio, Theodoricus natione Macedo permissu Leonis Imp. principatum assumpsit, sicut huius lib. gesta testātur. Nā ille alius Theudoricus Theodori regis filius natione Gothus fuit. Natiuitas Theodoricus regis ex genere Macedonū ita fuit, qui in Italia Gothis & Roman. regnauit. Idacius patritius & vxor eius Eugenia cum sine liberis essent, & habuerunt in ministerio creditorium sibi puerum nomine Theodorum & puellam nomine Liliam: quos cum comperissent diligentes se, coniugium pmiserunt copulare; erantq; ambo natione Macedones, vnde parui captiui erant adducti, Eugenia iussit puellę cū ad viri coitū accesseris, quodcūq; eadem nocte sopore somnij visaueris, mihi in craftino narrare nō sileas; quia creditur veritate subsistere, q; nubentes prima nocte visauerint, Qui cū coniugati eadē nocte fuissent, vidit puella somnium, q; natus illi fuisset arbor exiliēs de vmbilico ventris tam excelsa, q; nubes penetraret. Narrauitq; viro somnium, iussionem domine suę & visionem quā viderat: dixitq; ad eā vir suus, cūm steteris in cōspectu domine tuę eo q; sine liberis est, sic dices ad eā, Visauit hac nocte equū & equā, ambos pulcherrimos cunctorū & comam nimia pulchritudine habētes: sequebatur eos terti° equ° paruul° corū cōsimilis & ambulabāt in domo dominorum meorū

Capit. 9.

Eadem Aime-
in lib. 1. de
gest. Franc.
Capit. 10.

Nana 2

Quod

Quod cum dixeris, inuenies gratiam in conspectu eius. Surgensq; Lilia, omnia sicut vir præceperat, protinus nūciavit dominæ suæ. Eugenia cum audisset viro narrat: putauerunt liberum esse futurum repleti gaudio Theodorū & Liliam liberos esse iusserunt, & per tabularum scripturam firmantes etiam rebus plurimis ditauerunt. Conceptum Lilia peperit filium nomine Theodericum; qui diligenter nutritus est: Idacio & Eugeniæ presentatur cum puero quem secum esse iusserunt, tanto eum amplectētes amore, vt ipsum sibi adoptarent in filium. Crescensq; puer decorus valde cubitū super aliorum staturā effectus est, prudēs & fortis valde. Defuncto Idacio & Eugenia præcepto Imperatoris Leonis Theodericus iussus est militare, duodecimq; an. militiā agens tantę fortitudinis & ingenij prælia gessit, primum vt ab omnibus senatoribus pallatij vehementer diligeretur. ^p Post triennium sagaci inuidiæ morbo aduersus eum dolore fremebant, inuestigantes, quali iussu Imperatoris interiret. Ptolomæus quidam ex senatoribus huius consilij tacitus contrarius vehementer, cum Theoderico amicitias iniens, vsq; diem obitus custodiuit. Gothi postquam Romam vastauerunt, & terram Italiæ possederunt, seditioni Imperatoris Leonis spontanei tradiderunt. . . . ab Odoagro rege & Erolis & reliquis vicinis gentibus assidue vastarentur, per legatos Leonem Imperatorem postulauerunt, vt Theodericum eis institueret patricium, vt per ipsum aduersariis resisterēt. Quod Leo Imperator clementer annuens, cum consensu senatus Theodericum Romam direxit: qui à Romanis seu Gothis patriciatus honore gloriose susceptus est, & cum Herolis plurima prælia gessit. Nam quadam die cum apud Odoacrum regem & Herolos Theodericus cum Gothis prælium concitasset, Theodericus fugiens cum suis Rauennam ingressus est: ibiq; mater sua Lilia obuiam veniēs incre-

p al. postremū,

increpans eum dixit, Non est vbi fugias, fili, nisi vt leuem vestimenta mea, vt ingrediaris vterum de quo natus es. Quod ille audiens nimium confusus, cum suis quos poterat reperire, plus mori volens quam viuere, obuiam Odoacro & Herolis exiuit. Qui cū eis imparatis & dispersis obuiasset, tandem cum paucis eos superat: resumptis viribus Gothi se colligentes persequuntur Odoacrum: quem cum vxore & liberis vinctum interfecit; gētemq; & regnū Herolorum deleuit. Quod cum perlatum Leoni Imperatori fuisset, & senatus sapius suaderet, vt Theudericum deleret, precepit eum ad se venire: Theudericus collectis secum vtilissimis pugnatoribus Gothorum, armatusq; vt quingentis erat vtrinque duodecim millibus tantum euectu nauali quasi obediens in occursum Leonis Imperatoris Constantinopolim venit. Amicus eius Ptolomæus nullo ingenio scire poterat, qualiter eidem res, quæ agebantur, narraret, nisi tantum in consilia prudentissime & subtili ordine, qui Theoderico erant contrarij destruebat. Decretum Imperatoris Leonis & senatus erat, vt cum in palatium ingrederetur, à cunctis membratim & separatus à suis interficeretur. Consilio Ptolomæi amici sui de hoc periculo liberatur, dicentis ad Imperatorem, Non est vtile gloriæ tuæ, vt homo ille sic fraudulenter interficiatur, ne dictum sit à suis qui cum eodem venerunt, quod non publice eum potuisset interficere, nisi ingeniose separatim à suis, Sediube eum vinctum tenere, & mittantur seniores senatores ad castra Gothorum foris ciuitatē, narrantes eis, qui cū Theoderico venerunt, offensionē Theoderici & iram gloriæ tuæ, eo q; dignus est morte; ipsi decernant, vtrum capite truncatur, an bestijs deuorandus tradatur. Cumq; placuisset consiliū Ptolomæi, transmissis quinque senatoribus, qui præerant cæteris, & Ptolomæus cum ipsis hæc verba Gothis nuncianda. Ibiq; Ptolomæus secretissi-

me mittens puerum, nuncios Gothis, ut cum ipse & reliqui senatores eis verba hæc narranda accederent, eos Gothi cingerent & ligarent, imperatori mandantes, nisi dominum nostrum Theodoricum viuum & saluum nobis redderet & sacramentis firmaret incolumes nos cum ipso remeare permittat, senatores hos interficimus, & aduersus ciuitatem hanc qua virtute possumus præliabimus. Quod cum cōsilio Ptolomæi fuisset impletū, Theodoricus victus in palatio tenetur, & Ptolomæus cum socijs itemq; victus sub eiusmodi ordine tenetur à Gothis. Vellet nollet Imperator Theodericum sanum Gothis reddidit. Insuper promittens eum cum suis incolumem patriæ remeare. Saluatus Theodericus consilio Ptolomæi, regressus Romam Auaris bellum intulit; plurimæ strages vtrinq; factæ: Huni Italiã inundantes Theodericū & Gothos superant, plurimas ciuitates Italiæ vastant. Tandem Theodericus resumptis viribus irruit super Auaros, quos victos Pannoniã in fugam dirigit: quos cum sequeretur finibus in Pannonië nõ est ausus ingredi; ibiq; tū castra locauit, cū quatuor pueris in equis sedentibus extra castra sibi quintus egressus est, ut præiuderet, ne forte Auari denuo aduersus ipsum insurgerent. Cū iã procul à castris esset, Auar, nomine Xerxes vtilissimus cunctorū singulis ad præuidendum Theodericū, cum casu ei obuissset & à Theoderico conspectus fuisset, missi à Theoderico tres viri bellatores, ut eum aut viuum caperent, aut interficeret. Quos Auar fugam fingens, singillatim interfecit. Denuo Theodericus alios tres viros ad ipsum capiendum direxit, qui iterum ab ipso intercepti sunt. Postea Theodericus singulare certamen cum Auare iniuit; quæ conto in brachium percussit: diutissime inuicem cum equis girantes, à Theoderico Auar superatus est. Quem victū Theodericus secum ducit ad castra: quem cū cognouisset fortissimum esse

esse in bello, verbis & blanditijs ei suadebat, vt suo sacramento fidem Theoderico promitteret, & eū postea multis muneribus Theodericus ditaret. Quod Auar Xerxes nomine vehementer reuens, fidem promittere noluit, nisi ad terram suam cupiens remeare. postea minis & diuersis afflictionibus à Theoderico coactus est: sed tamen eius imperiū denegans, fidem penitus promittere noluit. Cumq; vehemēter reuertet, permisit eum Theodericus ad patriam remeare. Natans cum equo p̄ fluuium Istrum, ait, Liberatus sum ab dominatione tua: libero me arbitrio esse cognosco: nihil super me est tua potestas: reuertar ad te, erōq; tibi fidelissimus ceteris. Quem Theodericus multis opibus ditans, cunctis dilectissimū habuit: & cū plura praelia cum Vandalis & Syueis ceterisq; gentib⁹ habebat, eū semper proximū & fortissimum praeliantē suæ custodiē in agminibus cognoscebat, ideoq; à Theoderico vehementer dilectus est. Cūq; utilitas Theoderici & praelia quæ gesserat, perlata ad aulā Imperatoris fuissent, Leo Imp. iussit eum denuo venire, consilio senatus, vt tractatū perficerent, que n̄ de ipso inierāt. Iuramento senatores constringit, vt huius consilij nullus proditor esset: & si quis agnitus esset capite puniendus esset. Tunc Theodericus dirigens secreta puerū ad Ptolomæum, inquirens quæ suæ utilitati proficerent; aut veniret, aut forsitan oporteret reuere. Ptolomæus his verbis secretissime dixit ad puerū, Nihil penitus Theoderico remando, hodie dies festus est, iussione Augusti omnes senatores in aula imperij discumbent ad prandium, tu vero ad instar pueri mei mihi ad dorsum obediens, diligenter attende, quod ad senatū loquar fabulis, protinus reuertens nuncios ad eum qui tenuit. Quod cum puer ille huius eadem die obediret, discumbentibus senatoribus ad prandium, dixit Ptolomæus, Letus dies huius prandij sit, iocundemus in fabulis.

Cum leffet eo fortissimus bestiarum, fuit electus à cunctis bestijs rex, venientesq; cuncti in eius occursum, cum esset iam hora prandij, venit ceruus. Cum adorasset leonem, apprehendit cornu eius, vt ei ceruus esset ad prandium: ille vehementer retrahens cornu amisit, cursuq; veloci fugit in eremum. Iussu Leonis inter has bestias missa est vulpes, vt eum veniendum subuerteret. Illa cū sit ingeniosa, artis suæ iuramentis non pauida sacramentis præuentum ceruum in conspectu Leonis adducit. Qui cum adorasset Leonem ab ipso Leone capitur, & membratim disrumpitur. Vulpes illa furtim ablatum cor eius comedit. Cor cerui ad manducandum inquirens leo & fremens vehementer: omnes bestię pauefactę tremebant, eo quod cerui cor inuenire non potuissent, dixerunt, Vulpes quæ eum adduxit, ipsa proximior cūctis fuit, quando disructus fuit, illa furata est cor eius. Apprehensa cū esset in pœna & quæreretur ab ea, vt redderet quod furauerat, dixit, Sine culpa pœnas patior. Ceruus ille non habuit cor: nam si cor habuisset, ego ei præulere non potuissẽ, nec hic vnquam venisset, primum amisso cornu vix tandem euasit; quo pacto cor habens hic reuerti potuerat. Puer ille diligenter audiens memoria retinens, Theodorico velociter narrauit consilium Ptolemæi: iterum Theodericus de periculis liberatur. Post hæc remanēs ditioni Inderij cum summa felicitate Xxv. annis cum Gothis regnauit. Fiunt omnes anni quibus Theodericus regnum tenuit in Italia, triginta duo. A finibus Pannoniæ vsque ad Rhodanum fluuium: à Tyrreno mari vsque alpes, Penninas & Isera fluuium. Vnum tantum modium plenum terræ annis singulis ærarijs publicis soluebat, vt diceretur, Theodericus rex modium plenum ærarijs per singulos annos reddet publicis, decretum

Aimoin. modium numerū explicat lib. 1. cap. 10.

tum imperij, vt amplius ei nullo tempore quæreretur. Ciuitates vniuersas quas regebat, miri operis restaurari & muniti solertissime fecit. Palatia quoque splendidissima Rauennæ vrbs, Veronæ & Papiæ cui Ticinum cognomen est fabricari iussit. Tantæ prosperitatis post regnum tenuit, pacem cum gentibus habens, vt mirum fuisset. Cuius filiam SIGISMYNDVS rex Burgundiorum habuit vxorem.

Quadã vice Clodoueus rex Francorũ & Alaricus rex Gothorum, qui sedẽ Tolosæ habebat, post multa prælia quæ inuicẽ gesserunt, intercedentibus legatis cum pacem inire cepissent huius conuenientia, vt Alaricus barbam tangeret Clodouei effectus patrinus, perpetuam adinuicem pacem seruarent & ad huius placida conuentionis nec Francus nec Gothus armatus penitus accederet. Stauentes diem ad locum designatum adinuicem; ibiq; legatus Clodouei Paternus nomine ad Alaricum accessit, inquirens vtrum eo habitu Gothi sine armis quo spoponderant, placitum custodirent; aut forte more solito, vt post probatum est, mendaces apparerent. Cum loqueretur Paternus cum Alarico rege, nuncios salutem Clodouei, & diligenter inquirens, quo ordine deberent coniungere, Gothi fraudulenter q̄ buxos pro baculis in manu ferentes. Apprehensum vnum ex his Paternus extrahit dicens, Mendacia tua placita sunt, rex, vt fraude coneris cum tuis Gothis dominum meum & Francos decipere. Accepto placito cum Alarico spondens Paternus pro Frãcis ad iudicium Theoderici regis Italicæ, huius rei terminus fieret. Ibi legatus Alarici regis & Paternus directus à Clodoueo ad conspectum properant

Cap. 10.

q. al. vxor,
Almoïn. vocat
ferreum ostii
obicem lib. 1.
cap. 10.

Oooo

Theo-